

از نردبان بالا می‌روم!

گفتوگو با مبین نسرین‌فر، یک فیلم‌ساز دهه هشتادی

رضا خزاعی

به کلاس‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان می‌رفتم و به شعر گفتن و نوشتن داستان بیشتر علاقه‌مند شدم. تا اینکه در دوره متوسطه اول، با توجه به فعالیت‌هایی که در مدرسه داشتیم و علاقه‌مندی‌هایی که خودم دنبال می‌کردم، مثل دیدن فیلم و خواندن کتاب، به ساخت و تولید فیلم علاقه بیشتری پیدا کردم.

■ **این علاقه در انتخاب رشته شما چه تأثیری داشت؟**
□ با توجه به استعداد و علاقه‌ام، هنرستان و رشته تولید برنامه تلویزیونی را انتخاب کردم. در قالب ساخت برنامه تلویزیونی یا فیلم اجتماعی یا طنز می‌توان دیگران را سرگرم کرد و محتوای مناسب برای آن‌ها تدارک دید. من دوست دارم با تولید محتوا از جایی مثل تلویزیون شروع کنم و در نهایت بستر سریال و فیلم را برای بیان عقایدم در نظر دارم.

■ **می‌دانم که بعضی از کارهای شما دیده شده و جایزه گرفته است. کمی از آن‌ها بگو.**

□ من تا الان در دو جشنواره دانش‌آموزی معتبر شرکت کرده‌ام و به لطف خدا توانسته‌ام در آن‌ها مقام بیاورم؛ یکی جشنواره نردبان بود که پارسال در بخش پوستر آن شرکت کردم. موضوع پوستر عید غدیر بود و خدا را شکر دیده و حائز رتبه شد. امسال

رسانه آمیخته است با علم و زبان، هنر و بیان، فناوری و آرمان، و خلاصه اصلی‌ترین عنصر این عصر و زمان! فرد موفق، با رسانه آشناست. با هنر تصویر بیگانه نیست. می‌تواند بلندترین حرف‌ها را در بیان لطیف هنری به جان مخاطبانش بنشانند. امروزه و با گسترش امکانات آموزشی در فضای مجازی، یادگیری ابزار و فوت و فن نیز سهل شده است. به‌خصوص در دوران کرونا، نوجوانانی که تا دیروز عمده زمان خود را در مدرسه می‌گذراندند، وقت آن را دارند با کمی جست‌وجو و تجربه، قدم‌های اول را در مسیر فیلم‌سازی بردارند. تصمیم‌گیران فرهنگی و آموزشی، مربیان و خانواده‌ها، در تشویق، هدایت و حمایت نوجوانان و دانش‌آموزان نقش بسزایی دارند.

مبین نسرین‌فر، به عنوان یک نوجوان هنرمند کلاس یازدهمی، تولیدات زیادی دارد. آثار او از چشم داوران جشنواره‌های گوناگون هم مخفی نمانده و تاکنون دو بار رتبه کسب کرده است؛ یکی جشنواره هنری نردبان و دیگری جشنواره فیلم مدرسه. او ضمن داشتن ذوق و سلیقه هنری خوب، بسیار متواضع و با اخلاق است. دغدغه‌های دینی و انقلابی زیادی دارد و امیدوار است بتواند در آینده تأثیرگذار باشد. جایزه اخیر او در جشنواره مدرسه بهانه‌ای شد تا کمی با او گفت‌وگو کنیم.

■ **سلام. از چه زمانی متوجه شدی به کار هنری و فیلم‌سازی علاقه داری؟**

□ به نام خدا و سلام. خیلی ممنونم که مرا به این مصاحبه دعوت کردید. من از بچگی

فیلم‌سازان از جوانان برای پشت صحنه کمتر استفاده می‌کنند. بعضی از آن‌ها سال‌های سال با افراد به خصوصی کار می‌کنند. اگر کمی به جوان‌ترها اعتماد کنند خیلی بهتر خواهد شد

دینی و اجتماعی ندارند. این ضعف بزرگی است که ما وحدتی در بیان عقاید دینی در فیلم‌های به نمایش درآمده خودمان نداریم. اگر این را درست کنیم، قطعاً پیش خواهیم رفت. خدا را شکر آدم‌های حرفه‌ای کم نداریم. اگر این افراد همگی متدین و انقلابی باشند، قطعاً مؤثرتر خواهند بود و کشور پیشرفت خواهد کرد. یکی دیگر از کمبودها این است که عوامل تولیدی فیلم‌ها تکراری هستند. فیلم‌سازان از جوانان برای پشت صحنه کمتر استفاده می‌کنند. بعضی از آن‌ها سال‌های سال با افراد به خصوصی کار می‌کنند. اگر کمی به جوان‌ترها اعتماد کنند خیلی بهتر خواهد شد.

■ **بعضی از هم‌سن‌وسالان شما از ورود به عرصه**

فیلم‌سازی می‌ترسند. برای آن‌ها حرفی داری؟

□ بسیاری از علاقه‌مندان هنر می‌گویند هنر یک ذوق است و برای پرداختن به آن زمان کافی داریم. اما هر چه زودتر به تولید اثر بپردازند و این فضا را تجربه کنند، بهتر است. کمک استادان خوبی که در آموزشگاه‌های آزاد یا هنرستان‌ها هستند، موفقیت را آسان می‌کند. به این ترتیب، قبل از پریدن به آب، تن خود را خیس کرده‌اند. پس راحت‌تر می‌توانند دل به دریا بزنند.

هم در جشنواره فیلم کوتاه مدرسه و در بخش مستند اول شدم. یکی از داستان‌های کتاب «سلام بر ابراهیم ۲» را به همراه هم‌کلاسی‌هایم بازسازی کردیم که بنده کارگردان آن اثر بودم.

■ **آیا خانواده شما از جایگاه فعلی شما راضی هستند؟**

اصلاً زمینه تحصیلی و کاری پدر و مادر شما چیست؟

□ پدر بنده رادیولوژیست است و مادرم خانه‌دار. البته ایشان در رشته جامعه‌شناسی تحصیل کرده‌است. مادرم خیلی روی من کار کرد تا تفکر خلاق داشته باشم. برای همین از شش سالگی مرا به کلاس‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان می‌برد. رشد خلاقیت من از همان جا شروع شد. از همین جا باید بگویم که دست‌بوسشان هستم. خدا را شکر هم توانسته‌ام تا اینجا رضایتشان را جلب کنم. آن‌ها همیشه مشوق من بوده‌اند.

■ **در عرصه فعالیت شما، چه کمبودهایی وجود دارد؟**

□ یکی از کمبودهای خیلی مشخص این است که متأسفانه فیلم‌های ما به لحاظ اعتقادی با عقاید ما متناسب نیستند. آنچه در هالیوود ساخته می‌شود، با فرهنگ و عقاید آن جامعه سازگار است. اما اینجا برخی شخصیت‌های فیلم‌ها، عقاید صحیح

